

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18678/2022
22.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Марије Терзић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милош Радојевић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., чији је заједички пуномоћник Радисав Влашковић, адвокат из ... и Града Крагујевца, кога заступа Јавно правобранилаштво Града Крагујевца, ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог Града Крагујевца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 803/21 од 04.11.2021. године, у седници одржаној 22.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ, одлучивање о ревизији туженог Града Крагујевца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 803/21 од 04.11.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог Града Крагујевца изјављена против пресуде пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 803/21 од 04.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 2016/20 (погрешно означене као П 2016/19) од 24.11.2020. године, ставом првим изреке, утврђено је према сваком од тужених у означеним уделима да је тужила власник по основу одржаја на кп ... објектом у површини 0.00.37 ха земљиште под зградом, објектом у површини од 0.00.38 ха земљиште под зградом, објектом у површини 0.00.33 ха земљиште под зградом, објектом у површини од 0.00.48 ха земљиште уз зграду, објекат у површини од 0.05.00 ха воћњак II класе у површини 0.03,63 ха уписано у лн ... КО ..., што су тужени дужни да признају и тужилци дозволе да ово своје прво упише у катастар непокретности без њихове накнадне сагласности и присуства по правноснажности пресуде. Ставом другим изреке, утврђено је према туженој ББ, туженој ВВ и туженом ГГ у означеним уделима да је тужила по основу одржаја власник на породичним стамбеним зградама и објектима изграђеним без одобрења за градњу, које се све налазе на кп ... уписане у лн ... КО ..., ближе описаним као у изреци, што су тужени дужни да признају и дозволе да тужила ово своје право упише у катастар непокретности без њихове накнадне сагласности и њиховог присуства по правноснажности пресуде.

Ставом трећим изреке, обавезан је тужени Град Крагујевац да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати 21.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 803/21 од 04.11.2021. године ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог Града Крагујевца и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог Града Крагујевца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени Град Крагујевац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, сагласно члану 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Предмет тражене правне заштите је утврђење права својине по основу одржаја, а о основаности тужбеног захтева одлучено је у складу са одредбама релевантног материјалног права - Закона о основама својинскоправних односа, при чему се наводима ревизије кроз указивање на погрешну примену материјалног права заправо оспорава утврђено чињеничног стања, што није законом прописан разлог за изјављивање посебне ревизије. Уз ревизију нису приложене правноснажне одлуке у којима су судови другачије одлучивали у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима, због чега нема потребе ни за уједначавањем судске праксе. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 25.03.2020. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 10.000,00 динара.

С обзиром на то да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд оценио да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић